

ՄԱՂԻԿ Զարթը երկու ան-
գամ կը հրատարակուի Զորե-
րի եւ Շաբաթ օրերն : —
Տարեկան բաժանորդագրութեան
գինն է 100 դրուշ արծաթ : —
Վեցամեայն 50 . — Գաւառաց
համար 145 դրուշ . — Վեցամե-
այն 60 . — Երանուցման տողը
5 դրուշ :

ԽՄԲԱԳԻՐ
Մ. ԳԱՓԱՄԱՃԵԱՆ

Որ եւ է նամակ կամ գրութիւն
պէտք է ուղղել :

Ա. Արտօնատէր և Տօրէն
ԱՆՏՈՆ ՍԱՔԱՅԵԱՆ
Էսկի Զապիթիէ Ճատտէսի
Նշան էՖ. Պէրպէրեանի Տպա-
րան :

Խմբագրութեան յանձնուած
գրութիւնք ետ չեն տրուիր :

ԱՐՏՈՆԱՏԵՐ
ԱՆՏՈՆ ՍԱՔԱՅԵԱՆ

40 ՓԱՐԱ

ՀԱՆԴԵՍ

ՓԱՐԱ 40

Ա Ջ Պ Ա Յ Թ Ն Ե Ի Զ Ա Ղ Ա Զ Ա Վ Ա Ն

Բ Ո Վ Ա Ն Դ Ա Կ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Ազգային Տեսութիւն (Միացեալ Ընկերու-
թիւն) : — Ողջոյն առ Սամա՛րիա : — Մի քանի
խօսք ձէվահ բճեան Ստեփան էֆէնտի յի-
շատակին : — Հետաքրքրական դատ մը : —
Քատը-գիւղի Պարահանդէսը : — Թատերական
երեկոյթ : — Ընդունելութիւնք ի Պատրիար-
քարան : — Մահազոյժ : — Անճարակին նոր հար-
սը : — Կանանց խողով : — Ուշագ զէ մատամ : —
Տիկին Բանդալոն (վիպասանութիւն) : — Մա-
նուցմունք :

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԻԱՑԵԱԼ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Այս համակրելի և ջերմապէս յանձ-
նարարելի Ընկերութիւն իւր ի Հայա-
բնակ գաւառս 40է աւելի բարեկարգ
ու արդիւնաւոր վարժարաններով ա-
նուրանալի է թէ բարերար հաստա-
տութիւն մ'է եղած, ում նիւթապէս ու
բարոյապէս օգնել ամեն Հայու նուի-
րական պարտաւորութիւնը պէտք է
լինի :

Զենթագրուի սակայն թէ այդ ա-
ռաւել քան 40 վարժարանք բաւական
են վերաբերմամբ այն ընդհանուր
պէտքին, որ կայ ի Հայաբնակ գաւառս,
մանաւանդ ի գիւղօրէս տարածելու
համար յոյժ խնամեալ նախակրթու-
թիւն և գիւղատնտեսութիւն :

Ստուգիւ շատ քիչ են այդ վար-
ժարանք, բայց քիչութիւնը բաղդատ :

մամբ չքութեան՝ անշուշտ լաւագոյն է :

Միացեալ Ընկերութիւն շատ գոհ
կ'ըլլայ, եթէ միջոցը իրեն ներքին ըն-
դարձակելու և բազմացնելու թիւն իւր
վարժարանաց, բան մը՝ որ մեծագոյն
պէտք է պահպանելու համար զՀայու-
թիւն, պաշտպանելու համար օտար
ոտնձգութեանց դէմ այն ամեն բան՝
որ մերն են և մղում տալու համար
գաւառացի Հայուն բարոյական, իմա-
ցական, տնտեսական և ֆիզիգական
զարգացմանը :

Եւ երբ խորհինք թէ այդ Ընկերու-
թիւն կայ որ միակ միութարական մի-
ջոցը եղած է կարօտեալ և գրեթէ
անխնամ թողուած գաւառացի Հա-
յուն . յայնժամ դժուարին չլինիր ըմ-
բռնել բարձր նշանակութիւնը նոյն Ըն-
կերութեան . որում սակայն պարտի
աջակցիլ նաեւ գաւառացին ոչ անոր
համար միայն որ Միացեալ Ընկերու-
թիւնն յօգուտ իւր կը գործէ, այլ ա-
նոր համար որ, գաւառացին պարտի
ինքնօգնութեան վարժուիլ :

Ուրեմն, Միացեալ Ընկերութեան
վսեմ ու բարերար գործին գէթ
մերթ ընդ մերթ օժանդակելու մեծա-
պէս պարտաւոր է գաւառացին՝ մա-
նաւանդ այն՝ որ գիւրակեցիկ վիճակ
ունի :

Միացեալ Ընկերութիւնն իւր ար-
դի միջոցներով—գծադրաբար յոյժ
նուազ են—կը պահպանէ զայդ վար-
ժարաններ և մենք արդէն այս սիւ-

նակաց մէջ գոհութեամբ փութացինք
իր բէ—Յ ամիս առաջ նշանակել թէ
Ընկերութիւնը յիւր մի քանի վարժա-
րանս ներմուծած է արհեստական ուղ-
ղութիւն :

Այդ միջոցաց գլխաւորն է ի նպաստ
իւր տարեկան Պարահանդէսէ գոյացած
արդիւնքը, որ նոյնպէս տեղի կունեն-
նայ նաեւ այս տարի, փետր. 11, յա-
ռաջիկայ շաբաթ դիշեր, ընդ խնամօք
Պատ. Կարգադիր Մասնախմբի մը, որ
կը բաղկանայ հայազգի և օտարազգի
պատուաւոր և զատահեղ տարրերէ :

Փութանք ուրեմն, մեք ամենքս ալ
—ո՛ւր ուրեք որ Հայ կը գտնուի—
նպաստել այս առթիւ Միացեալ Ըն-
կերութեան, որ իւր յոյսը գրեթէ այս
պարահանդիսի արդեանցը վրայ դը-
րած է, արդիւնք, որով ամբողջ տա-
րի մը պիտի մատակարարուին իւր վար-
ժարանք :

Արդ, երբ կը գանգատինք ընդդէմ
օտար ոտնձգութեանց՝ որ ի գաւառս և
երբ դժգոհութիւն կը յայտնենք—ազ-
գային տեսակէտով—գաւառաց մեծ
մասամբ արդի անխնամ կացութենէն,
ապաքէն սիրայօժար նուիրենք մեր
աջակցութիւնը՝ մեր լուծման յօգուտ
Միացեալ գործին, որ ստուգիւ շատ
համակրելի է, վասն զի մեր ներքին
վիճակի բարւոքման նպաստող միջոց-
ներէ մին է ճիշդ այն տեսակէտերով,
զորս բացատրեցինք, և անշուշտ տը-
րամաբանական է ըսել թէ այդ գործ,

զոր կը խնամէ Միացեալը, մեր ամենուս վրայ պարտաւորութիւն կը դրնէ:

Թերանալ յայդ, կը նշանակէ թերանալ աղգային—կրօնական պարտականութեան մէջ մանաւանդ այնպիսի ատեն մը, յորում ամեն ժամանակէ աւելի հարկ է մղում տալ Միացեալ Ընկերութեան:

Կարնոյ պատուաւոր համագգայիններէն՝ Վսեմ. Շապանեան Գրիգոր էֆէնտի, այս անգամ ի Պէրուի, յերոսաղէմ և յեգիպտոս ըրած ուղեւորութենէն մայրաքաղաքս վերադարձաւ:

ՈՂՋՈՅՆ ԱՌ ՍԱՄԱԹԻԱ

Ողջոյն մ'ալ Սամաթիոյ քահանայական դասուն կուտանք, որ նման Գում-գափուի, իր վրայ խօսել տալու ընթացից մէջ կը գտնուի դժբաղդաբար:

Կը հաստատուի թէ աղքատիկ նրնջեցեալ մը որ մէկ քահանայով կ'առաջնորդուէր, եկեղեցի չէ տարուեր, ինչպէս չէ տարուեր նաեւ ուրիշ նրնջեցեալ մը, որ մէկ քահանայով ձրի վերցուած է (1):

Արդ, մենք և մեզի հետ ամբողջ Սամաթիացին հետաքրքիր ենք գիտնալու թէ ինչու այս խտիրը կը դըրուի աղքատին, բայց եկեղեցի կը տարուի այն որոյ տէրեր բան մը կը վեճարեն:

Չենք աճապարեր բացատրելու հետեւութիւնն այս կրկին անհաճոյ դէպքերու, որ մտաց վրայ խիստ աննախորժ տպաւորութիւն կ'ընէ:

Նմեցեալն օրէնք է որ եկեղեցի տարուի, որ ի հարկէ բացառութիւն պէտք չէ ունենայ, վասն զի ինքիր սոսկ կրօնական է, յորում գայթակղութիւն սփռել ներքի չէ մանաւանդ անոնց՝ որ նաեւ գայթակղութիւնը բառնալու և միտքերը չինելու նուիրական պաշտօն և պարտականութիւն ունին:

Առ այժմ այսչափ:

ՄԻ ՔԱՆԻ ԽՈՍԻ ԹԻՇԱՏԱԿԻՆ ՃԷՎԱՀԻՐՃԵԱՆ ՍՏԵՓԱՆ ԷՖԷՆՏԻ

«1803ին ծնած էր հանգուցեալն: Իր երկտասարդութեան օրերուն մէջ, եռանդուն և արդիւնաւոր մասնակ-

(1) Թէ և Պատ. Թադ. խորհուրդը ձրի-կրու համար վճարում կ'ընէ:

ցութիւն մը ունեցած է հանրային գործոց մէջ. ի մանկութենէ մեծաւ մասամբ բնակած ըլլալով Սկիւտար, Սահմանադրութեան հաստատութենէն առաջ երկար տարիներ հոգաբարձուի պաշտօն վարած է թաղին Ս. Կարապետ եկեղեցւոյն ու դպրոցին, և բարեկարգ տնօրինութեամբ մեծապէս նըպաստած է անոնց զարգացման, 1844ին երբ կը ձեռնարկուէր եկեղեցւոյն մեծածախ նորոգութեան, որուն համար երկու կալուածներ ծախելու մտադրութիւն կար, Ստեփան աղա իր անձնակին քսակէն վճարելով այդ խանութներուն փոխարժէքը, իւր անուամբ վերստին նուիրած է զայնս եկեղեցւոյն, տեղի ունենալիք մեծ փնտու մը առաջն առնելու խոհեմ կանխատեսութեամբ:

Ուսման և գիտութեան մասին իւր ունեցած տենջէն մղեալ, յեւրոպա շրջած է, դաստիարակուելու համար, ոչ միայն իւր զաւկներն, այլ և մօտաւոր աղգականներէն պատանիներ, և այս՝ այն թուականին, երբ տակաւին Եւրոպոյ ճանքան գրեթէ անձանթ կը համարուէր Պօլսեցւոց, այսպիսի կրթասիրական նպատակի մը իրագործման համար:

Հանգուցեալը ծանօթ էր նաեւ Թիւսարէթի Ա. Դատարանին մէջ վարած անդամակցութեան պաշտօնովը, զոր արդիւնաւոր աշխատութեամբ ու անձանձիր գործունէութեամբ կատարելէ յետոյ, կամովին հրաժարած է, իւր իւր աթոռը թողլով Սուրէնեան վսեմ. Թովհանէս էֆէնտիին, որ մեռաւ ոչ շատ առաջ: Յիշատակութեան արժանի է նաեւ յաչս Եգիպտոսի փոխարքայից՝ մեծանուն Մէհմետ Ալի փաշայի և նորա յաջորդաց Իպրահիմ, Ապպաս, Սայիտ և Իսմայիլ փաշաներու ստացած մեծ համարումն ու վարկը, և վայելած յարգն ու պատիւը, հաւատարիմ գործունէութեամբ զոր ցոյց տուած է հանգուցեալն՝ սղաժանդի գոհարելինաց, երկաթի և այլ զանազան նիւթոց վաճառականութեան մէջ:

Բազմապատակ ծերունին՝ իր կենաց փառաւոր օրերուն մէջ պէս պէս բարեբեր ու ձեռնտուութիւններ ըրած է ոսկերիչ արհեստաւորաց, երբ իրեն դիմած են օգնութիւն խնդրելով և կամ ինք տեսած է զանոնք ան-

կարողութեան մէջ, և այսու պատկառելի դիրք մը ունեցած է ի հնումն այդ արհեստաւորաց դասուն մէջ:

Յիշատակութեան արժանի է նաև Ստեփան աղայի կենաց մէկ պարագայն որ հանրային հանգամանք մը կը կրէ՝ Հին ատենուան սարաֆներու և արհեստաւորաց մէջ տեղի գտած նըշանաւոր պայքարին ժամանակ՝ հանգուցեալը մեծ ժողովրդականութիւն ցոյց տուած է իր անաչառ ճշմարտասիրութեամբ, երբ համբաւաւոր Բիֆաթ փաշայի կողմէ յատկապէս հրաւիրուելով, իրեն իրաւունք հարցուած ատեն՝ արհեստաւորաց դատը պաշտպանած է իրաւարարութեամբ և այսպէս պատճառ ու միջնորդ եղած է խաղաղութեան հաստատման:

Աւելորդ է յարել թէ իւր միակ որդին՝ Աղնուա. Բարսեղ էֆ. Ճէվահիր. ճեան ճշմարտապէս հետեւող է իւր հօրը շաւղացն ու առաքինական գործոցը:

ՀԵՏԱՔՐՔՐԱԿԱՆ ԴԱՏ ՄԸ

Ընթերցողք կը յիշեն թէ անցեալ տարի ի Քատը-քէօյ Պ. Անաստասիատիսի տունն — որ ապահովագրեալ էր Համպուրկ — Միւնիխ ընկերութենէն — այրած ըլլալով յիշեալը դատ բացած էր նոյն ընկերութեան գէմ, առարկելով թէ իւր մուրհակին մէջ արձանագրուած գումարը չվճարեր: Իսկ ընկերութիւնը կը պահանջէր քննութիւն կատարել ստուգելու համար Պ. Անաստասիատիսի այս պատճառաւ կրած բուն փնտու:

Յայտնի է թէ այս հետաքրքրական խնդիր նոյն ատեն մամլոյ միջոցաւ շատ զբաղեցուց հանրային կարծիքը, և այժմ որ դատարան ներկայացած և լուծում ստացած է, կարժէ այս առթիւ մի քանի խօսք ընել վերաբերմամբ հանրային ապահովութեան կէտին, որ բուն հետաքրքրական խնդիրն է, զոր խիստ ճարտարութեամբ բացատրած է յիշեալ Ընկերութեան համակրելի փաստաբանը՝ Պետրոս էֆէնտի Պապայեան:

Արդ, Պ. Անաստասիատիսի փաստաբանը՝ Պ. Միլիտոս կ'ըսէ՝ «Իր փոխանորդեալը թէ և հրդեհէն յետոյ

50 ոսկի հոտացեր է ի հաշիւ 400 ոսկւոյն, որ արձանագրուած է մուրհակին մէջ, մնացեալը մերժուել է Ընկերութեան խախտում պատրուակներով, և այս բանս ապահովագրելոց շահերուն վնասն և հանրային վատահոլութիւնը խանգարելու բնութիւնն ունի:

Արդ, Ընկերութիւնը պարտաւոր են, առանց դժուարութիւններ յաբուցանելու, վճարել մուրհակին մէջ արձանագրուած գումարը: Ասկէց կը հետեւի թէ քննութեան պայմանը, զոր Ընկերութիւնն յառաջ կը բերէ, օրինաւորապէս ոչինչ ըլլալով, անոր գործադրութիւնն հարկաւոր չէ:

Ահա սիկ ասոնք են գլխաւոր հիմունքն Պ. Միլիատիսի առարկութեան որովք կը փորձուի ապահովագրելոց շահերը պաշտպանել և, հետեւաբար, հանրային վատահոլութեան դատն ընդգրկել:

Բայց հետաքրքրական է գիտնալ թէ հանրային վատահոլութիւն կոչուած բանն, այս պարագայի մէջ, ապահովագրելոց շահը պաշտպանելու գործին թէ պահանջուած քննութեան մէջ կը կայանայ:

Ըստ մեզ, նաեւ անշուշտ խիստ բազմաց կարծեօք, այս է բուն խնդիրը, որ կը հետաքրքրէ զմեզ մի քանի խօսք ընելու:

Ընկերութիւնը, առանց քննութեան՝ ըստ մուրհակի վճարելու ապահովագրելոց պահանջը, ստոյգ է թէ կը ծառայեն անոնց շահուցը, բայց երբէք չեն ծառայեր հանրային վատահոլութիւն գոյացնելու, մանաւանդ թէ՛ այն պայմանաւ տեղի տուած կը լինին կարգ մը զեղծումներու, որք անակնունելի չեն:

Եւ ահա այս կարեւոր կէտերն են, զորս կը պարզէ Պետրոս էֆէնտի Պապայեան իւր ուշագրաւ դատաւարութեամբը:

Այս մասին—որ խիստ հետաքրքրական է—յոյժ կարեւոր կը համարինք մէջ բերել աստ բուն իր փաստերը:

(Գալ անգամ)

ՔԱՏԸ-ԳԻՒՂԻ ՊԱՐԱՀԱՆԴԻՍԸ

Ի նպաստ Արամեան երկաւոր վարժարանի Պարահանդէսը աննման շքեղութեամբ շաբաթ գիշեր տեղի ունեցաւ գիւղին ամառնային թատրոնին մէջ ընդ հովանաւորութեամբ Կիւլպէնկեան Ազնուա. Սարգիս էֆէնտիի և ընդ խնամօք Պատ. Կարգադիր Մաննախմբին, որ ամեն ջանք և աշխատութիւն չէր խնայած թէ Պարահանդիսի բարեկարգութեան և թէ հասոյթի արդիւնաւորմանը:

Ամեն անոնք որ ներկայ էին, արգար գովեստի կը խօսին և խորին գոհունակութիւն կը յայտնեն այն խիստ հաճելի երեկոյթին համար, զոր վայելեցին բարենպաստակ ձեռնարկութիւն մը քաջալերելու առթիւ, Հասոյթն իբր 400 ոսկի կ'ենթադրուի, որ ստուգիւ նշանակելի յաջողութիւն մ'է:

Շնորհակալիք ուրեմն առ Կիւլպէնկեան՝ Ազնուաշուք Սարգիս էֆէնտի, առ յարգելի անդամս Կարգադիր Մաննախմբի և ամեն անոնց՝ որ տքնեցան արդիւնաւոր և պատուաբեր գործել զայս երեկոյթ, զորմէ օտարք իսկ համակրական բանիւք կը խօսին:

ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ԵՐԵԿՈՅԹ

Նոյնպէս, այս շաբաթ գիշեր վայելուչ շքեղութեամբ տեղի ունեցաւ Շահգատէ-պաշըի Օսմանեան թատրոնին մէջ ի նպաստ Գում-գափուի Ուսումնասիրաց Ընկերութեան թատերական երեկոյթն ընդ հովանաւորութեամբ Ազնուա. Տօքթ. Թիրեաքեան էֆէնտիի, ընդ խնամօք Պատ. Կարգադիր Մաննախմբի և առաջնորդութեամբ Միակեան էֆէնտիի խմբին:

Այնիւ ազգայինք փութացած էին քաջալերել նաեւ զայս Ընկերութիւն, որ աղնիւ նպատակն ստուգիւ համակրելի է և քաջալերական:

Կը կարծուի թէ 60 ոսկւոյ չափ նպաստ գոյացած է:

Ջերմապէս կը շնորհաւորենք ղեկիւնեքեան էֆէնտի սոյն բարենպաստակ Ընկերութեան հաստատմանը նախաձեռնութիւնն ստանձնած ըլլալուն և նմա հարկ եղած մղումը չզլանալուն:

Համար, ինչպէս զլացած չէ և չզլանար նաեւ ուրիշ բազում հանրօգուտ գործոց համար՝ նուիրելով իւր նիւթական և բարոյական աջակցութիւնն ու ժամանակը՝ որ մանաւանդ շատ սուղ է իրեն համար:

ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ Ի ՊԱՏՐԻԱՐԺԱՐԱՆ

Վաղն, Ամեն Ս. Պատրիարք Հօր անուան տօնախմբութիւնն լինելով, ընդունելութիւնք պիտի լինին ի Պատրիարքարանի:

ՄԱՀԱԳՈՅԺ

Ազնուա. Տիկին Նեկտար Զունդ Ասպետուհին դժբաղդաբար այս անգամ չ'ընտելով ազատիլ իւր ենթակայ եղած հիւանդութենէն, ի Փարիզ կնքեր է իւր մահկանացուն, յանմիթար սուգ թողով իւր սիրելի ամուսինն և համայն պարագաները:

Բարեկիցատակ հանգուցելոյն աղնիւ կեանքը, բարեմասնութիւններն ու գործերը նկարագրելու հարկ չկայ, վասն զի արդէն անծանօթ չեն:

Յայտնելով մեր խորին ցաւակցութիւնը առ Վսեմ Ասպետան Զունդ Երկնից մխիթարութիւնը կը հայցենք:

ԱՆՃԱՐԱԿԻՆ ՆՈՐ ՀԱՐՈՋ

Սիրոս աղա Սիսեան որ բարեկիրթ ու բարեհամբոյր երիտասարդ մըն է — հազիւ 40 տարեկան — ամուսնանալու բուռն բաղձանք ունէր՝ մանաւանդ դրախօմայով, ինչպէս որ սովորութիւն է հիմա, և առանց դրախօմայի ամուսնացողը գրեթէ նուազանք չէ:

Մայրը աղջիկտեօ պտտելէն գրեթէ դուրս չէր վերցնել, այնպէս որ եկեղեցի երթալու անգամ ժամանակ չէր գտներ, բայց անցան տարիներ, և մայրը բան մը չկրցաւ պէճերմիջ ըրեր էր:

Սիրոս աղա տեսնելով որ մօրը վրայ յոյս դնելէն խեղ չի կայ իրեն, սկսաւ ինք իրեն համար աշխատիլ և գտաւ վերջապէս մէկը, որուն հետ այս կիրակի ամուսնացաւ:

Երկուշաբթի առտու Սիրոս աղային

մայրը չուզելով որ ինք երթայ հարսին ոտքը, սպասեց որ հարսը իր ոտքը գայ և ձեռքը պագնէ:

Հարսն ալ սպասեց որ կեսուրը գայ իր ոտքը, իրեն բարի լոյս մաղթէ և զինքը վարի սենեակը հրաւիրէ:

Այսպիսի մտածումներով հարս ու կեսուր մինչեւ իրիկուն իրենց սենեակէն դուրս չելան, բայց տանը սպասուհին բարեբաղդաբար երկուքին ալ իրենց սենեակը կերակուր տարաւ, եթէ ոչ, հաւանական է թէ նոյն օրը անօթի մնային:

Սիոս աղա իրիկունը քիչ մը կանուխեկ տուն դառնալով՝ ուղղակի մօրը սենեակը գնաց, ուր կը կարծէր թէ պիտի գտնէ իւր սիրեցեալ կինը, սակայն մայրը միայն բազմոցին մէկ անկիւնը երեսը կախ նստած էր:

Մայր իմ, Սաթիւնիկ հանրմը—այս է նոր հարսին անունը—ո՛ւր է:

—Մինչեւ իրիկուն էրեսը ո՛վ տեսաւ քի:

—Ի՛նչ, մինչեւ իրիկուն օտայէն վար չինջա՛ւ:

—Ձէ՛, եւսիւրում, հոս նստողը մա՛րդ է, ի՛նչ է, նէ՛ հարցուց նէ՛ բնութեց:

Անանկ է նէ հիւանդ ըլլալու է ըսելով չիփ չիտակ Սաթիւնիկ հանրմին սենեակը վազելով հարցուց՝ ինտո՛ր ես, ի՛նչ ունիս, հիւանդ ես:

—Ինչո՛ւ հիւանդ պիտի ըլլամ, առտուընէ մինչեւ իրիկուն իշտէ ասանկ պատներեսիս նստեր եմ:

—Ինչո՛ւ վար չինջար, հոգիս:

—Ինծի մարդու տեղ դրին տէ կէս բերան գոնէ վար հրամմէ ըսի՛ն:

—Դուն ես պանծի՞ ես որ քեզ հրամմէ ըսին. աս տունին հանրմը դուն ես:

—Ան քի տանը հանրմը ես եմ նէ՛ ի՛նչ որ ըսեմ ան պիտի ըլլայ:

—Ի՛նչ հրաման ըրիր տէ չի կատարուեցաւ:

—Մայրդ մէյ մը վեր չելաւ չհարցուց քի բան մը կուզե՞ս:

—Ան ալ սպասեր է որ վար իջնաս, բայց չես ինջեր:

—Եթէ ես անոր ոտքը պիտի երթայի:

—Էյ ասանկ ան վարը դուն վերը միշտ ասանկ խուլումունճ պիտի նըստի՞ք մինչեւ վերջը:

—Գլուխս կտրեն նէ ես անոր ոտ:

քը չեմ երթար. ինչո՛ւ պիտի երթամ, ան քու մայրդ է նէ, ես ալ կինդ եմ:

—Իս հիմա անիկա կառնեմ վեր կը բերեմ տէ հաշտուեցէք ըսելով Սիոս աղան պիտի պաշ մօրը սենեակը գնաց ու ըսաւ, մայրիկ, հոս ինչո՛ւ մինակ նստեր ես, հայտէ հարսին քովը երթանք:

—Վայ պանա, զայեր ես անոր օտ կը պիտի երթայի, ինծի կը վայլէ:

—Էյ նասը՛ ընենք, ան վերը նըստի դուն վա՛րը:

—Թող ան վար գայ, ես ինչո՛ւ էրթամ, իրեն երլըխճի՛ն էմ:

Սիոս աղա դարձեալ մօրը դիմելով՝

—Օտկդ պագնեմ, մարիկ, հայտէ ել վեր էրթանք, չար է կը մարի:

—Քա ա՛ս ինչ է, տանը մէջ տահա էրէկուան էկող կնկան մը խօսքը՝ պիտի ըլլայ:

Սիոս աղան տեսնելով որ մայրը չհամոզուիր, դարձեալ հարսին սենեակը գնաց և աղերսարկու դէմքով մը Սաթիւնիկս, անուշիկս, թէ որ ինծի կը պիտես նէ . . .

—Նափիլէ մըսեր, աշխարհք մէկդի գայ նէ ես անոր օտկը չեմ երթար:

—Հայտէ, խուշիկս, խաթըս մի կտորեր, անիկա քու մայրդ է, կաղաչեմ:

—Մայր էր նէ թող մէյ մը գար տէ հալ խաթը հարցուներ, ինտո՛ր էս ինտո՛ր չես, բան մը կուզե՞ս ըսեր. պէօ. յիւնէ պէօյիւն աս տունին հանրմն եմ, ճէրով ճէհէղովս եկայ, օսկիներն պիտի թամամ փէչին աւիր:

—Իշտէ ան ալ սպասեր է որ առաջ դուն երթաս, ձեռքը պագնես և . . .

—Ինչո՛ւ, ես անոր երլըխճի՛ն չեմ, չեմ էրթար, չեմ էրթար:

—Կաղաչեմ, նոնոչիկս, մի բարկանար, քեզի երլըխճի ես ըսող չի կայ:

—Միսերս լօխմա լօխմա կտրեն նէ ես անոր օտկը չեմ երթար:

—Էյ թամամ, մինչեւ ետկը աս օտայէն դուրս պիտի չելլա՛ս:

—Ինչո՛ւ պիտի չելլամ, կելլամ ա. մա, իլլէ քի անոր օտան պիտի չերթամ:

Սիոս աղան տեսնելով որ իր կինն ալ շատ պնդադուլ է եղեր և զղջալով իր անխոհեմութեանը վրայ, որ

ճար ճարակ ընելով դրախտալը աղջիկ առած է, ըսաւ:

Հասկցայ, ես ալ կերթամ պախճա. յին վրայի օտան միս մինակ կը նըստիմ, և իրօք ալ գնաց սենեակ մըն ալ ինք քաշուեցաւ, և կ'ըսուի թէ հարս ու փեսայ և կեսուր մինչեւ հիմա մէյմէկ սենեակ կը բնակին եղեր առանց զիրար տեսնալու:

Արդեօք տակաւին ի՛նչեր պիտի լըսենք դրախտայի առթիւ, որուն մէկ սիւսիւ հետիյէն է մեր նկարագրած անճարակին նոր հարսը:

Աստուած համբերութիւն տայ Սիոս աղային և ամեն անոնց՝ որ դրախտալը ամուսնութիւն կը կատարեն:

ԿԱՆԱՆԾ ԺՈՂՈՎ

(ԳԻՒՐԳ ԲՈՒՆԷ)

Թուրքանտա տուտու.— Գուզում Հոռոփիկ հանրմ, իրեքելեկ ըսածնիդ ինչէնի՛ է, պատիրեա՛րք է, կաթողիկոս է, միլլէթին մենծ աղան է քի էմը ըրեր է օր ախճիկները միմպաթ դրամօլայով կարգուին:

Հոռոփիկ հանրմ.— Լրագիր է: Թուրքանտա տուտու.— Լախըրտը է ըսի՛ր:

Հոռոփիկ հանրմ.— Լրագիր ըսի, լրագիր:

Թուրքանտա տուտու.— Լալկան գի՛րը ինչ է:

Հոռոփիկ հանրմ.— Մարիկ լալկան գիր չէ. լրագիր, լրագիր, որ էղածը չեղածը կը գրէ:

Խուտցի տուտու.— Ատ չարխի ֆէլէկը ամմեն տեղ աչկ անկանճ ունի տէ կը տեսայ, կը լսէ՞:

Էլմաս տուտու.— Մեղայ, մեղայ, տահա շելեր. հիչ անանկ պան կըլլայ:

Շամանդաղ տուտու.— Ես հապա ամմենական պանը ինտոր կը տեսայ կը լսէ, սալթտա պօշ տէյիլ, հէլպէթ պիթ եէնիի մը ըլլալու է. աճապ ամմեն տեղ կէօզճի՛ ունի:

Կիւլիւկ հանրմ.— Ինծի կուգայ քի անանկ ըլլալու է:

Հոռոփիկ հանրմ.— Հա ես, անանկ է, անանկ:

Անթառան տուտու.— Քա վուլ վայ միսիկս, մեր աս լախըրտընեն ա

աճապ կը լսէ՝ կըսէք։

Հռուփիկ հանք — Հիշ չիւփէ մը-
նէք, իլլէ ան Ծաղիկը լսէ նէ ծառք
կուտայ, անոնովը տեղովը սունթուր-
լու սոյէն կը գրէ։

Թուրֆանտա տուտու — Արեգե-
լեկը մենծ պախճայ ալ ունի։

Հռուփիկ հանք — Ինտո՛ր պախճա,
ատ ալ վուրկէ հանեցիր։

Թուրֆանտա տուտու — Հապա էս
ինչ կիտնամ, ծաղիկ ըսիր նէ կիտծայ
քի մենծ պախճայ ալ ունի։

Հռուփիկ հանք — Իմ ըսածս պախ-
ճայի ծաղիկ չէ։ Ելէնճէլի ծաղիկ է։

Շամանդաղ տուտու — Վուլ մեղայ,
ինչեր կըսէք, էլլէնճէլի ծաղիկը ինչ է։

— Կիւլիկ հանք — Ան ալ լրագիր է
որ թօհաֆ թօհաֆ պաներ կը գրէ։

Շողակաթ տուտու — Հասկցայ,
Օննիկս պաղի կը պերէ. անցածներն
այ Ամբակում աղային վրայօք շատ մը
պաներ կըրեր էր. քի մտիկ ընողները
քահ քահ խնտոցին։

Հռուփիկ հանք — Հա՛, իշտէ ան
Ծաղիկը, քի, քօքլայանըն պուրնու
տիւշէր։

Խուտցի տուտու — Անանկ է նէ.
հոգի քուրուկներ, ասկէ ետկը թէր-
կէտէպով տավրանմիլ ըլլալու է. թէր-
կէտէպիլ լախըրտը ընելու է քի մեզի
ալ խաղէթան չանցունեն. սօն տարիք-
նիս նորէն թէլպիյէ պիտի ըլլան էղեր։

Շողակաթ տուտու — Կիտնայի նէ
արեքէլեկին համար անանկ տօխանախ-
լը լախըրտներ չէի ըներ։

Անթառան տուտու — Ես ալ չկիտ-
նալով պերնիս էկաժը թող տուի, ա-
ճապ պիտի իմանայ կըսես։

Պայծառ հանք — Ամա սանքի ա-
նանկ սուլու սուլու լախըրտներնալ
մեզի չի վայլեր, հիմակ վախթը պան
պաշխա է, քիչ մը թէրպիլէլի տավ-
րանմիլ ըլլալու է չէ նէ շըլըխտի կը-
սեն։

Թուրֆանտա տուտու — Ծեզի պան
մը հարցունեմ, ատ Արեքեկէկ խաղէ-
թան իմ Ակորճանիս համար դրախօ-
մալը աղւոր աղլիկ մը կը կտնայ ա-
ճապ, սանքիմ էվէլ էվէլօք խաթըր
խօշ կընէ. պօշունա զահմէթ չի տար։

Հռուփիկ հանք — Կուզես նէ մէյ
մը գնա խօսէ։

(Գալ անգամ)

ԳՈՏԸՆ ԻԼԷ ՄԱՏՈՄ

Գատընլարըն էյեր պիր պէօ-
յիւկ միւշքիլի վար ըսա օ տա խըզ-
մէթքեար տէրտի տիր, քի զանն էտէր-
սէք քէնտի հանքմլարընը մէմնուն է-
տիճի պիր ուշագ նատիրիւլէմալ տըր,
չիւնքի եա իսրաֆճը օլուրլար, եա
գըրըպ տէօքիւնիւ, եա խամինճի, վէ
ղայըր հիւմ. ֆագաթ էն ֆէնասը պոււն.
լարըն իշինտէ լագըրտը աղնամայան.
լար տըր քի, տօղրուսու բէք միւշքիլ
վէ թապիր օլունամազ տէրէճէտէ
պիր տէրտ տիր։

Պիզիմ տախի պէյան էտէճէլիմիզ
հալ իշտէ պու գըվալտէն տիր։

Վ. չէն աղանըն մատամասը կէչէն
կիւն ուշաղընա պազը կէօնա թալի-
մաթ վէրմէք իշին Վարդան ախպարը
չաղըրըր, վէ ուշագ, հա՛ կէլտիմ, խա-
նըմ տէլիպ եօգարը կիտէր։

Վէրոն տուտու հիտտէթլէնէրէք՝
— Սանա գա՛չ տէֆա տըր սըմար-

լայօրում քի պանա հանքմ տէմէյէ-
ճէգսին, նէյէ՛ լաֆըմը աղնամայօրսըն։

— Խանըմ տէմէյիմ, նէ՛ տէյիմ։

— Մատամ սէօյլէ, ալաֆրանկատա
հանքմ տէմէլէր։

— Տէր Աստուած, տիւ կիտես,
մանտա՛, պունուտա եէնի իշիթտիլ։

— Մանտա սէնին կիպի օլուր, հայ-
վան, մատամ տէյօրում, մատամ. գա-
լըն դաֆանա կիրտի՞ մի։

— Զանըմ աղնատրիս, օնկանտար
կալին կաֆալը տէկիլիլ։

— Վո՛ւյ, նաղիկ, ծօ նէ՛րէլիսին։

— Շապին-դարա-հիսարը։

— Պարիթ օլուն, պու նէ՛ ուղու՛ն
ուզատիյէ մէմէքէթ։

— Պիզիմ մէմէքէթ չօխ պէօյիւկ
տըր։

— Հէմէն իշինտէն չըգամազ օլա-
յըտըն, ագչամա նէ՛ եէմէք վար։

— Կըզարթմա, կայըսըլը, բիւլալ։

— Էլ վէրմէզ, պու ագչամ եէմէյէ
միսաֆիրիմիզ վար։

— Էօյլէ իսէ պիր լալանկի եարա-
ըլը, պիրտէ եաղ իշինտէ եըմըթա
բիշիրիլիլ, պիթտի կիթտի։

— Եուժուրթա իստէմէզ, լալանկի՛
նէ տիր։

— Խամուր իշի տիր, բիշիրէյիմ տէ
պախ, հէմէն բարմախլարընը պարա-
պար եէրսին։

— Սէնի կէօրէյիմ, Վարդան։

— Սէն հիշ դասավաթ էտմէ, մի.
սաֆիր գա՛չ քիչի օլաճախ։

— Նէ պիլէյիմ, իշտէ Մոգոս աղա-
լարտան կէլէճէքլէր, մատամ Բօլ կէ-
լէճէք։

— Մատամբօլ մը կէլէճէլիս, տիզլիկ
մի տիքիլէճէլիս։

— Վա՛յ հայվան, վա՛յ, ծօ մատամ
Բօլու թանըմայօրսուն։

— Նէյէ՛ թանըմամ օլտուխճա իս-
պինաթօլուտա պիլիլիլիս չէհիր ուշա-
ղի տէկիլիլիս ամա, էնկանտար տա
կըմպըլ տէկիլիլիս։

— Հայ ճանըն չըգսըն՝ էօքիւզ։

— Նիչին էօխսիւզ օլայըմ, մէմլէ-
քէթիմտէ սնամ տա վար, պապամտա
վար։

— Շիմտի սըրթըմըն օրթապնտան
չաթլայաճարմ, ծօ մագսուս էտէյօր-
սուն քի խըրսլանայըմ։

— Եա պէն լախկըրտի աղնամայօ-
րում, եա սէն տէտիւկինի պիլմէյօրսըն։

— Էյ աման պաշըմա աղըր տիւշ-
տիւ . . Վիչէն աղա՛ . . կէլ պիրազտա
շու աւանակա սէն լագըրտը աղնատ։

Վիչէն աղա մատամըն պէօյլէճէ
հայգըրմասընը իշիտինճէ աճէլէ սա-
լօնտան տիշարը չըգըպ՝ ճանըմ նէ
վար. բաթըրտընըզ նէ տիր։

— Աման Վիչէն աղա, շուճա սէն լա-
գըրտը աղնատ. դէրէ պէն հաստա օ-
լաճաղըմ. շիմտիտէն եիւրէյիմ բէք
ֆէնա չարմայա պաշլատը։

— Նիչին եիւրէյինի օյնատասըն.
օլմասա տէֆ էտէլիմ կիթսին։

— Սէնտէ եօլվէրմէնին սըրասընը՝ մը
պուլտուն. պու ագչամ օ գատար մի-
սաֆիրլէր կէլէճէք՝ խըզմէթի քիմ էտ-
սին։

— Էօյլէ իսէ օ գատար ինճէսինի
արամայըպ պիրազտա գաթլանմայը.
Ծօ՛ վարդան, սօգագ գաբուսունու
գըրայօրլար տուլմայօրսուն, կիթ պագ-
քիմ տիր։

Վարդան ախպար ատամըն պա-
շլնտա ախկըլ կոյարլա՛ր մը տէյէրէք
կիտիպ գաբուլու աշտը, վէ կէլէն մա-
տիսթրա ըտը, ուշագ օնա սօրտու՛
քիմի իստէրսիւզ։

— Մատամ գալգտը մը։

— Զօխտան, սապահ զարանլըղըն

խախտար ախշամա կանտար պաշտման էթինի եէր .

—Մատամա սէօյլէ քի տիւն մօ-տիսթրայա սապահ պիզտէն կէշէրսէն պիզէ օղրա շարգա իշին լագըրտըմ վար տիսթին տէ .

Վարդան ախպար պաշ իւստիւնէ տէյիպ եօգարը կիթտի վէ՛

Պիր զարը կէլմիշ, տէտի քի տիւ-յիւն մօտասի թրամվայտա տօղրամըշ սապահ պիզտէն կէշիրսին . շարախ իշին լակըրտըմ վար տէմիշսին :

—Ծօ սայըգլայօրսունն նէ եաբա-յօրսունն :

—Հէյ տէր Աստուած տիւ ողոր-միս, նիշին լակըրտի ազնամասըն . ահա նէ քի տէտի իսէ օնու տէյօ-րուխ :

—Ծօ՛ հայտէ կիթ աշաղքի գարը քիմ իսէ եօգարը չաղըր :

Վարդան ախպար պու էմրի իծրա էթտի վէ մօտիսթրա եօգարը չըգըպ սէլամ վէրտի :

Հա, սիլմիսինիզ մատմաղէյ, վայ հայվան գաֆալը ուշագ. էֆէնտիմ, հիշ լագըրտըմա տամագ քի՛ շարգա իշին կէլտինիզ ամա զահմէթ էտտի-նիզ. պու կիւն տիշարը չըգաճաղըմ. պէն սիգէ կէլիրիմ :

—Բէք էյի մատամ, էօյլէ իսէ չին տիլիք ատիէօ :

—Օ ըրվուառ, մատմաղէլ :

Վիշէն ալա Վարդան ախպարը չը-ղըրըպ տէտի՛

Սէօյլէ պագալըմ, ագլընը պաշընա ալըպ շունուն շուրասընտա ատամճը-լայլըն օթուրաճա՛գմընըն :

—Կուրպանըն օլամ աղա պանա նէ տէրէրսէ տէսինլէր ամա թաթլը տիլ օլմալը, իշտէ օ վախկըտ աթէշ կիմի չալըշրըմ :

—Հէօտիւկ պիրտէ թաթլը տիլ իստէյօր : Վէրոն չինտի մինասիպէթի վար մր պու լաֆլարըն հայտէ ծօ սէն-տէ աշաղա կիթ տէ իշինէ պագ :

Մատամ Վէրոն տէտի էյ չինտի, պու ատամ օլտու տէյի պէլլէյօրսունն :

—Նէ՛ եաբալըմ նօնօմ աշըգ կէօզ-լիւիւ կէթիրէլիմտէ խըր ըղըգ մը էտսին :

Աման պիլմէմ արթըգ պու ուշաք տէրտիտէն պիղի հէմէն Ալլահ գուր-թարսըն տէյէրէք Վէրօն տուտու թուալէթինի վէրիպ մօտիսթրայա կիթ մէք իւղրէ սօգաղա չըգտըլ :

ՄԵԾ ՊԱՐԱՅԱՆԴԵՍ

Ի Ն Պ Ա Ս Տ

ՄԻԱՑԵԱԼ ԸՆԿ

Փետր 10 Շարաթ գիշեր ի Նոր թատրոն Բերայի

Ան ամք Կարգագիր Մասնախմբի. Յէօր էտկար Վինցէնթ, Ընդհ. Տնօրէն Օսմ. Կ. Պանքարի, Նախագահ. Վսեմ. Մաքսուտ Պիմօն պէյ Դեր-Նա-գահ :

Մեծ. Աղարեան Ժօզէֆ, Գանձապահ. Սվաճեան Կարապետ էֆէնտի Բարտուղար :

Մեծ. Ալլան Մանուկ, Ստարճեան Պօղոս :

Վսեմ Բարաղեան Լէօն պէյ .

Մեծ. Բապուճճեան Կարապետ.

Պաղաղեան Համբարձում,

Վսեմ Եուսուֆեան Տիգրան էֆէնտի Անգամ Առետր. Ատենի .

Մեծ. Զօհրապ Գրիգոր.

Քաջեան Սարգիս,

Քաջեան Յակոբ.

Քորոսեան Յովհաննէս էֆէնտի. Հարցաքննիչ Դատաւոր Պօլսոյ Նախնական Դատարանի,

Քօփալեան Գէորգ,

Վսեմ. Իպրահիմ պէյ Արարողապետ Արտաքին գործոց Նախարարու-թեան

Խուժարեան Կարապետ էֆէնտի, Անգամ Վճարեկ Ատենի.

Մեծ. Կիւլպէնկեան Կիւլպէնկ.

Ղազարոսեան Սահակ.

Վսեմ. Ղալիպ պէյ Օգ Արարողապետի Արտաքին գործոց Նախարարու-թեան

Մեծ. Մանուկեան Մկրտիչ,

Վսեմ. Միւնիր Պէյ Ընդհ. Բարտուղար Արտ. գործոց Նախարարութեան.

Մեծ. Յովակիմեան Միհրան.

Վսեմ. Նօրատունկեան Դարբիլ էֆէն-տի, Իրաւագէտ Խորհրդական Արտաքին գործոց Նախարարու-թեան

Նուրեան էֆէնտի, Անգամ. Պե-տական Խորհրդոյ .

Ունճեան Աբիկ էֆէնտի.

Պաղտատլեան Օլան էֆէնտի, Տնօրէն Հպատակութեանց Դի-ւանի Արտ. գործոց Նախարար-ութեան.

Մեծ. Պէլլէրեան Պետրոս էֆէնտի, Վսեմ. Վահիտ պէյ, Անգամ Պետական Խորհրդոյ .

ԹՈՎԷԼ Կ. ԿԱՐԻՆՆԱՆ

Քեօթը վէ հաթապ Դէֆօլէթսա-

Մէղըրիւր տէրօ Ֆընտըղլըտա Գէրէս-թէճի սօգաղը տա տէրիզ սահ լինտէ 15 նիւմրօ իլէ միւրապգամ օլուպ : պու տէֆա մատէն սօպալար իլէ գու-ղինօլար իլի ն տիկէր քէօմիւրլէրտ ն տահա էհլէն վէ զահէթ տահ նազլի գօգ քէօմիւրիւ կէթիրլմիշ տիր. վէ ալա ինտէն մանկալ քէօմիւրիւ. վէ սօպա վէ չամաշոր իշին տախի մ խ սուս քէսիլմիշ ալէս օտուէն ֆիրու խթ խտիմէքաէ տիր. վէ էգալմէք Նիւլի վէ Նիւլ Նիւլաշր վէ Ֆէրիքէօլիւ էհալի սինէ պիր սուհուլէթ օլմագ ի ին . Բան ալթիտէ Պիւլիքտէրէ ճատտէսին տէ համամ գարշըրլտա 46 նիւմրօ իլէ միւրապգամ պիր չիւպէէ քի շատ ի իլմ շ օլտու զու րազպէթլու էհալիտէ իլան սլունուր :

ՅԵՂԻՆԷ

Կ Ա Մ

ԾԱՂԿԱՆՑ ԿՈՂՈՎԸ

Թարգմանեց ի Յրանս .

ՏԻԿԻՆ ԵՈՂԱԿԱՅ Յ. ՏԵՐ ՍԱՐԳՍԵԱՆ

Պապար. ՆՇԱՆ Կ. ՊԵՐՊԵՐԵԱՆ

Փոքրիկ աղլկանց և տղայոց ընթեր-ցանութեան արժանի խիստ ընտիր բա-րոյալէպ մէք, զոր Փրանսերէնէ ի Հայ վերածեղով՝ կը նուիրէ Ազգին՝ նորա Ազնուունի թարգմանիչն :

Աւելորդ կը համարենք աստ գովեստ-ներ կարգալ սոյն գեղեցիկ բարոյալէպի մասին, այլ միայն կը խրատենք մեր փոքրիկ և ազնիւ ընթերցողներն, որ փութան մէկ մէկ հատ գնել սոյն գըր-քէն, և յայնժամ պիտի տեսնեն թէ՛ իւրեանց վճարած 100 փարան ի զուր չեն վատնած, այլ փոխարէն հարիւ-րապատիկն ստացած են :

Կեդրոնատեղին է հանդիսիս տպա-րանն, և կը վաճառուի ամեն հայ գրա-վաճառաց քով : Գին 100 փարա :

ԱՅՆԱՅՆԱՅՆ ՀԱՅ ԸՆԹԵՐԾԱՆՈՒԿԱՆ

Կ Ա Մ

ՆՈՐ ՔԵՐԱԿԱՆ ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ

Բարեխաւատակ բանաստեղծ Տօթէոր Ներսէս Մեղաուրեանի հեղինակած պատ-կերազարդ սոյն ընտիր Բերական-Հեգա-րան-Ընթերցարանն, որ իւր պարունակած բարոյական գեղեցիկ խրատներով յոյժ օգ-տակար հանդիսացած է մանկանց, 14 ան-գամ իւրյս ընծայեալ է քիւրաւոր օրինակ-ներով : Ապկայն այժմ սպառած լինելով, ի խնդրոյ տեղացի եւ գաւառացի բազմա-թիւ ազգայնոց՝ վերատպուած է տոկուն թղթով եւ հաստատ կազմով, յատկանա-լով 100 ին 10 խասգիւղի Գալֆաեան Որ-բանցիցն :

Կը ծախուի բոլոր Հայ գրավաճառաց եւ ջրավաճառ Պօղոս եւ Յակոբ աղաներու խանութները :

Գին 1 զրուշ

ՄԱՅԻՐ ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՄԵՐՆԸ

ՐՈՒՊԱՆՍԱԼԸ

ՊԵՏՈՂՆՈՒ ՔՈՒՆԻՂ ԳԱՐՇԱՄՍ
ՍՏԱՄՊՈՒՆ ԳԻՅՈՓՐԻՒ ԳԱՆԸ
ՆԱՅՆՉՈՒՄ

Պէտք է տեսնել, որ քանի որ մենք չենք ունենում ինչ-որ մեծ գումարներ, ուստի մենք չենք կարողանում անել ինչ-որ մեծ գործեր։

Նայելով այս բանին, մենք կարող ենք տեսնել, որ մենք չենք կարողանում անել ինչ-որ մեծ գործեր։

Սակայն, եթե մենք կարողանանք անել ինչ-որ մեծ գործեր, մենք կարող ենք տեսնել, որ մենք չենք կարողանում անել ինչ-որ մեծ գործեր։

Մենք կարող ենք տեսնել, որ մենք չենք կարողանում անել ինչ-որ մեծ գործեր։

Սակայն, եթե մենք կարողանանք անել ինչ-որ մեծ գործեր, մենք կարող ենք տեսնել, որ մենք չենք կարողանում անել ինչ-որ մեծ գործեր։

Մենք կարող ենք տեսնել, որ մենք չենք կարողանում անել ինչ-որ մեծ գործեր։

Սակայն, եթե մենք կարողանանք անել ինչ-որ մեծ գործեր, մենք կարող ենք տեսնել, որ մենք չենք կարողանում անել ինչ-որ մեծ գործեր։

ԱԳՐԻՊԱՆ ՄԱՅՐՆԵԱՆ

ՆԵՐՍԵՍԻԱՆ ԶԱՆԶԱՆ ՏԵՍԱԿՆԵՐՈՒ

Ղալաթա Մահմուտյէն փողոց թիւ 48

Յիշեալ վաճառատան մէջ կը գտնուին ամեն տեսակ ինտիւր ներքեր գանձաքան, պիտոյից համար, իւրաքանչիւր, որ ալ և ալ գոյներով և գիններով հաճախորդին համար իւր բազմաթիւ յաճախորդք մինչև հիմա խիստ գոհ մնացած են այն վաճառատան տպագրութիւնը։ Ուստի, տարակոյս չկայ թէ գոհ պիտի ըլլան նաև ամեն մէկը, որ գինն անց, և փորձով համոզուին թէ ապրանքներն ստուգելու յանձն նախարարին են։

ՀԱՅ ԹԵԱԿԱՆԱՍՏՈՒՆ

ՊԱՆԴՆԻ ԴԱՓՈՒ

ՃԵՂԱԼ ՊԵՏ ԽԵՆԻՆ ՏԱԿՐ

Յիշեալ վաճառատան մէջ կը գտնուին ամեն տեսակ ինտիւր ներքեր գանձաքան, պիտոյից համար, իւրաքանչիւր, որ ալ և ալ գոյներով և գիններով հաճախորդին համար իւր բազմաթիւ յաճախորդք մինչև հիմա խիստ գոհ մնացած են այն վաճառատան տպագրութիւնը։ Ուստի, տարակոյս չկայ թէ գոհ պիտի ըլլան նաև ամեն մէկը, որ գինն անց, և փորձով համոզուին թէ ապրանքներն ստուգելու յանձն նախարարին են։

Նայելով այս բանին, մենք կարող ենք տեսնել, որ մենք չենք կարողանում անել ինչ-որ մեծ գործեր։

Սակայն, եթե մենք կարողանանք անել ինչ-որ մեծ գործեր, մենք կարող ենք տեսնել, որ մենք չենք կարողանում անել ինչ-որ մեծ գործեր։

Մենք կարող ենք տեսնել, որ մենք չենք կարողանում անել ինչ-որ մեծ գործեր։

Սակայն, եթե մենք կարողանանք անել ինչ-որ մեծ գործեր, մենք կարող ենք տեսնել, որ մենք չենք կարողանում անել ինչ-որ մեծ գործեր։

Մենք կարող ենք տեսնել, որ մենք չենք կարողանում անել ինչ-որ մեծ գործեր։

Սակայն, եթե մենք կարողանանք անել ինչ-որ մեծ գործեր, մենք կարող ենք տեսնել, որ մենք չենք կարողանում անել ինչ-որ մեծ գործեր։

Մենք կարող ենք տեսնել, որ մենք չենք կարողանում անել ինչ-որ մեծ գործեր։

Սակայն, եթե մենք կարողանանք անել ինչ-որ մեծ գործեր, մենք կարող ենք տեսնել, որ մենք չենք կարողանում անել ինչ-որ մեծ գործեր։

—Ներեցէք, տիկին, այդպէս լինելիքը չէինք գուշակել։

—Օն, չուտ ըրէք, զիս ազատեցէք։

—Նշովից արմատ, բայց որքան կարծրացեր է... եթէ քաջեմ ձեռքերնիդ պիտի փրկին։

—Միթէ կը կարծէք որ այս տաշտին մէջ գամուած պիտի մնամ։ Մուրճ մը, պարոն, մուրճ մը բերէք, և կտրեցէք գաճը։

Ակլաէ խկոյն վազեց ուրիշ ծեփիչ մը բերաւ, որով կարելի եղաւ գաճը կտրել ու ազատել տիկին Ֆրամպառն այս քարէ ձեռնոցներէն, զորս ակամայ հագած էր նա։

Երբոր ազատեցաւ, ոտքի հարուած մը տուաւ տաշտին, գլխարկն ու շրջագոյնը հագաւ ու ըսաւ։

—Եկու՛ր, Ակլաէ, ետեւէս եկու՛ր, մեկնինք։

—Ինչ կ'ըսէք տիկին, կը մեկնի՞ք, ըսաւ հայր Մադուա, և պատասխանեց։

—Գետինն անցնի պատն ալ, որմնադրուած թիւնն ալ, ես ալ որմնադրուած չեմ ընել, գաճի հետ խաղալ գործիս չիգար։

Տիկին Ֆրամպառն դղեակ վերադարձաւ, ուր պատմեց իր գլխուն եկածն, որ շատ ծիծաղ խելեց կանանց շրթներէն, որոնք կը խնայէին։

—Առաջ քարերն իրարու վրայ պիտի շարենք. յետոյ գաճով պիտի ծեփենք, այնպէս չէ։

—Կարծեմ թէ այո, տիկին, ես այդ արհեստէն տեղեկութիւն չունիմ։

—Բայց այս գաճի կտորները վերցունել որչափ դժուարին է. այ, մէկ հատը ոտքիս վրայ ինկաւ։

—Տիկինն ապահովապէս վիրաւորուեցաւ։

—Պահ, քաջութեան կողմանէ էրիկ մարդոցմէ լաւ եմ։ Օն, Ակլաէ, ինչ գաճ բեր։

—Ահաւասիկ, տիկին։

—Բայց զգուշացի՛ր որ ոտքիս վրայ չի ձգես։

—Եթէ ձեռքի կառք մը ունենայի, մէկ անգամէն քանի մը հատ կը բերէի։

—Քիչ մը յետոյ կերթաս կուզես. բայց առ այժմ, շաղախ չինենք։

—Ահաւասիկ տաշտը, տիկին։

—Առաջ ինչ դնելու է։

—Կարծեմ ջուր դնելու է, տիկին։

—Ո՛չ, գաճ դնելու է, տաշտին մէջ գաճ լեցու՛ր։

—Ահաւասիկ, տիկին։

—Ջուր ալ դիր։

—Ահաւասիկ, տիկին։

Ֆ Ռ Ա Ն Գ Ֆ Օ Ր Թ Ո Ւ Ա Ջ

Տ Ե Ն Ի Ջ Ս Ի Կ Ո Ւ Ր Թ Ա Գ Ո Ւ Մ Բ Ա Ն Ե Ա Ս Ը

Սէ մահէ ֆրանգ 0,250,000

Ինքիեաթ ազգէսի ֆրանգ 1,270,000

Մէջքիւր գումարանիա տէնիզ գաղալարնա գարչը վարօրյարտա վէ կէ. միլէրտէ եիւքլէնիլէն մալլէրի, վէ քէզալիք բօսթա իտարէլէրիսէ թէսլիմ օլունան միւճէվէրաթ վէ եալսօտ պանգնօթ էվրագը զանէթ էճվէնիսէթ վէ սուհուլէթլէ սիկուրթա իտէր:

Պու ճիհէթլէ մէպալիդի քիւլլիսէնի սիկուրթա իտէպիլմէք իչին իշպու գումարանիա էվրօբատա 13 թանէ պիւեիւք սիկուրթա գումարանիալարըյա պիլլէշմիշ տիր: Պունլարըն թէքմիլ սէրմահէ վէ իհթիեաթ ազգէսի 100,000,000 ֆրանգը կէշէր:

էքմիլ Թիւրքիա աճէնթէսի

Հ Ա Մ Պ Ո Ւ Ր Կ Մ Ի Ի Ն Ի Խ Պ Ի Ր Լ Ե Շ Մ Ի Շ

Ե Ա Ն Կ Ը Ն Ա Գ Ա Ր Շ Ը Ս Ի Կ Ո Ւ Ր Թ Ա Գ Ո Ւ Մ Բ Ա Ն Ե Ա Ս Ը

Սէ մահէ

Ֆրանգ 8,000 000

Ինքիեաթ ազգէսի 1888 Յունիսէ գատար

Ֆրանգ 4,817.262

Սէնէվի իրատ 1888 Յունիսէ գատար

Ֆրանգ 10,069,700

Մէջքիւր գումարանեալար տէքօղթօլար վէ խանէլէր վէ անլէր իչինտէ պուլունան մալլէր վէ մօպիւեալարը զանէթ էճվէնիսէթ վէ սուհուլէթլէ, թէէմիւնաթը գալիսէ թահթընտա օլարագ սիկուրթա իտէրլէր:

Իսթանպուլ աճէնթէսի

Իսթանպուլ, Պահճէ-գարու, Եօրկիատիս խան ԳԱՌՆԻԿ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ

Մալիւմատ.—Շիրքէթլէրիմիզին Տէրիսատէթ պանքէրլէրի պու ունան Ներսէսեան Բէտէր վէ Մալիստուու էֆէնտիլէր՝ հիսապը կէօրիւլմիւշլ, վէ միւտիրիսէթի ումուսիսէ թարաֆընտան թաստիգ օլունմուշ հէր կիւնա զարար ու զիեանը թազմինէ թէմամիլլէ թալիմաթ ախզ իլլէմիշլէր տիր:

— 161 —

—Նորէն գաճ գիր:

—Ահաւասիկ, տիկին:

—Նորէն ջուր գիր:

—Ահաւասիկ, տիկին:

—Նորէն գաճ գիր . . . զարմանալի բան, ի զուր կը ջրեմ, գաճը չի բռներ:

—Ահ, տիկին, գաճը շուտով չի բռներ. ժամանակ թողու է, որպէս զի բռնէ:

—Կը հասկընամ. ես քիչ մը աճապարող եմ. բայց տեսած եմ որ որմնադիրք ի եկց ձեռքերով գաճը կը շաղուեն անընդհատ:

—Ծեփիչով, տիկին:

—Այո, բայց մեր ծեփիչը կոտրած է: Գրեալ ուրիշ մը ուղէ:

Ակլաէ դէպ ի տուն վաղեց. տիկին Ֆրամ պառ քանի մը վայրկեան գաճին նայեցաւ. յետոյ ձեռքերով շաղուել սկսաւ, ըսելով.

—Գաճը մարդուս մօրթը կը ճերմկուեն կըսեն. ուրեմն առիթն օգուտ քաղել պէտք է. թերեւս կ'անհետացունէ ձեռքիս վրայի կարմիր բիծերը. ուրեմն երկու ձեռքերս մէկանց գաճին մէջ խոթեմ:

Եւ տիկին Ֆրամպառ ձեռները գաճին մէջ խոթեց, բայց մոռցաւ զայն շաղուելու: Եւ գաճն, որուն մէջ շատ ջուր դրուած չէր, յանկարծ կարծրացաւ, և որմնադրուհին տաշ-

— 162 —

տին վրայ ծռած՝ գոչեց:

—Ջարմանալի բան, մատներս կը սեղմէ, Ա՛, բոլոր ձեռքս ալ կը սեղմէ. . . ա՛լ մէջէն չեմ կրնար կոր հանել, ձեռքերս քար կտրեցան Ո՛ւր էք, Ակլաէ՛, գեղացի՛, հասէ՛ք, եկէ՛ք ազատեցէք զիս. երկու ձեռքերս մէկանց տաշտին մէջ մնացին:

Ոչ ոք կը հասներ. վասն զի Ֆրէտէրիք գիտմամբ վար գրած էր գեղացին ու կինն, և Հա Պաի Ակլաէն խօսքի բռնած:

Տիկին Ֆրամպառի կացութիւնը կարի անախորշ էր ուրեմն. վասն զի ստիպուած էր ծռնգի վրայ կենալ տաշտին առջեւ, և չէր կրնար վերցունել ձեռքերը. կը վախնար որ կը վիրաւորէր զայնս, չափազանց ուժգնութեամբ քաշելով. բայց ժամանակն որշափ կը բահէր, գաճն ալ այնչափ կը կարծրանար. Տիկին Ֆրամպառ չինգ վայրկեանի չափ օգնութիւն ազաղակեց. վերջապէս Հայր Մադուա եկաւ և յետոյ Ակլաէ:

—Պարոն, սարսափելի բան է այս, ըսաւ տիկին Ֆրամպառ. կը թողուք որ ձեռքերս քարացած մնան տաշտին մէջ, այնպէս չէ՞, կը պուռամ, կը կանչեմ, և պատասխան տուող չիկայ: